

LETRA E PARË E PJETRIT

Përshëndetje

1¹⁻²Pjetri, apostull i Jezusit, Mesisë, ua drejton këtë letër të gjithë besimtarëve në Pont, Galaci, Kapadoki, në provincën e Azisë dhe në Bitini. Ju jetoni si të huaj në këtë botë, mes të pafeve.

Perëndia, Ati, ju ka zgjedhur për popullin e tij, ashtu siç vendosi që në fillim. Ju ka veçuar me anë të veprimit të Shpirtit të shenjtë që t'ï nënshtroheni Jezusit, Mesisë, dhe që të pastroheni me anë të derdhjes së gjakut të tij.

I lutem Perëndisë t'ju mbushë gjithnjë e më shumë me hirin dhe paqen e tij!

E ardhmja madhështore që na pret

³Lavdi Perëndisë, Atit të Jezusit, Mesisë! Me mëshirën e tij të madhe na ka rilindur dhe na ka mbushur me një shpresë të bazuar në një realitet të ardhshëm. Kjo shpresë mbështetet në faktin që Jezusi, Mesia, u ringjall nga të vdekurit. Ajo i drejtohet jetës së re, ⁴të cilën ai e mban gati për ju në qiell, si trashëgim që nuk do të kalojë, nuk do të priset dhe nuk do të vjetrohet kurrë. ⁵Ndërkohë, ai ju ruan me anë të fuqisë së tij dhe nëpërmjet besimit tuaj, që të shpëtoni dhe të merrni jetën e përjetshme që ju është caktuar në fund të kësaj kohe. ⁶Prandaj, jeni plot gëzim, megjithëse tani duhet të vuani për një kohë të shkurtër dhe të viheni në prova të ndryshme. ⁷Kjo ndodh që besimi juaj t'ï hedhë themelet plotësisht në Perëndinë.

Ashtu siç kullohet në zjarr ari i paqëndrueshëm për të parë cilësinë e tij, ashtu kullohet në zjarrin e vuajtjeve edhe besimi juaj, që është më i vlefshëm se ari. Në qoftë se besimi juaj del i vërtetë, Perëndia do t'ju shpërblejë me nderim dhe madhësi në ditën kur Jezusi, Mesia, të shfaqet me madhësinë e tij.

⁸Atë e doni, megjithëse nuk e keni parë kurrë. Ju i besoni atij, megjithëse tani nuk e shihni. Për këtë arsye tashmë jeni të mbushur me një ngazëllim të patregueshëm që vjen nga Perëndia. Ju jeni të bindur ⁹se besimi juaj do t'ju sjellë shpëtimin e fundit, jetën e përjetshme.

¹⁰⁻¹¹Ju e dini se edhe profetët e kanë bërë të qartë se çfarë madhështie do t'ju dhurohet me mirësinë e Perëndisë. Shpirti i Mesisë veprimi tashmë tek ata dhe i bëri të parashikonin vuajtjet që duhej të duronte Mesia, dhe madhësinë që do t'ï vinte pas. Kërkuan dhe shqyrtuan me zell që të mësonin kohën dhe mënyrën e realizimit të të gjitha këtyre. ¹²Por Perëndia i bëri të kuptonin se këto zbulime nuk i kishin marrë për veten e tyre, por për ju. E ju tani i mësuat të gjitha këto me anë të lajmëtarëve të lajmit të mirë, të cilët janë të pajisur me Shpirtin e shenjtë. Edhe engjëjt digjen për ta mësuar këtë fshehtësi.

Thirrje për një jetë që i pëlqen Perëndisë

(Lev 11,44-45; 19,2; Ps 40,5-8)

¹³Prandaj rrini gati dhe qëndroni të arsyeshëm. Mbështeteni tërë shpresën tuaj në atë që Perëndia do t'ju dhurojë kur Jezusi, Mesia, të duket në madhësinë e tij.

¹⁴Dëgjojeni Perëndinë dhe mos jetoni sipas dëshirave tuaja egoiste, si atëherë kur nuk e njihnit të vërtetën. ¹⁵⁻¹⁶Në gjithçka që bëni, duhet të tregoheni si njerëz që Perëndia i ka veçuar për t'ï takuar, sepse ai që ju ka thirrur, ka thënë: *Unë jam i shenjtë; prandaj edhe ju duhet të jeni të shenjtë.*

¹⁷Ju e quani Perëndinë «Atë» kur i luteni atij. Por mendoni se të gjithë njerëzit pa dallim do të japin llogari para tij për gjithçka që kanë bërë. Prandaj bëni një jetë që karakterizohet nga dëgjesa ndaj tij, derisa të banoni në këtë botë si të huaj. ¹⁸Ju e dini se me çfarë çmimi u çliruat, që të mos jetoni më pa kuptim dhe pa dobi, e këtë e keni trashëguar nga të parët tuaj. Ju nuk u çliruat me argjend ose me ar – ata e humbasin vlerën e tyre, – ¹⁹por me derdhjen e gjakut të çmuar të një qengji të flijuar, të patëmetë dhe të panjollë, me derdhjen e gjakut të Mesisë. ²⁰Perëndia e kishte caktuar atë si Shpëtimtar qysh para krijimit të botës. Por tani, në fund të kësaj kohe, erdhi në botë për hatrin tuaj. ²¹Nëpërmjet tij ju u bëtë besimtarë në Atë që e ringjalli Jezusin nga të vdekurit dhe i dha madhësinë qiellore. Tani të gjithë besimin tuaj dhe shpresat tuaja i keni te Perëndia.

²²Ju iu nënshtrouat me plot bindje lajmit shpëtues të Perëndisë, dhe kështu u bëtë të aftë t'ï doni bashkëbesimtarët tuaj. Duajeni njëri-tjetrin me të vërtetë e me gjithë zemër! ²³Ju u bëtë njerëz të rinj, të rilindur, por kësaj here jo të lindur me anë të farës së njerëzve të vdekshëm, por me anë të Fjalës së Perëndisë së gjallë dhe qëndron përgjithmonë. ²⁴Për këtë thuhet: *Njerëzit janë kalimtarë si bari. Megjithë madhësinë që kanë, atyre nuk u ndodh ndryshe veç si luleve në fushë. Bari thahet dhe lulet fishken,* ²⁵por Fjala e Perëndisë vepron gjithmonë.

Edhe kjo Fjalë ju është shpallur juve si lajm i mirë.

Guri i gjallë dhe populli i shenjtë

(Ps 33,8; Is 28,16; Ps 117,22; Is 8,14-15; Exod 19,5-6; Hoş 2,23)

2Prandaj jepini fund gjithçkaje që nuk është në pajtim me karakterin e Perëndisë. Mos e gënjeni më njëri-tjetrin dhe mos u shtirni më. Mos e kini më zili njëri-tjetrin dhe mos shpifni për njëri-tjetrin.

²Ashtu si foshnjat e sapolindura që qajnë për qumësht, edhe ju duhet të keni mall për Fjalën e kulluar

të Perëndisë, që të rriteni ♦ në fe e ta arrini pikësynimin – shpëtimin e fundit. ³Tashmë e keni shijuar mirësinë e Zotit, Mesisë.

⁴Afrojuni atij. Ai është guri i gjallë, për të cilin thuhet: *Guri që ndërtuesit hodhën tej, tani është bërë guri i qoshes.* ⁵T'ju vënë në Tempull si gurë të gjallë, të cilin e ndërton Shpirti i Perëndisë. Pranoni që Jezusi, Mesia, t'ju bëjë të aftë si priftërinj, që jetën tuaj t'ia kushtoni Perëndisë si flijim që i jep atij gëzim. ⁶Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Unë vë në malin e Cionit një gur, gur themeli të zgjedhur dhe të çmuar. Kush i beson atij, nuk do të humbasë.*

⁷Ky gur është i çmueshëm për ju që e pranuat Jezusin, Mesinë, për Zotin tuaj. Por për ata që nuk e pranojnë, vlen: *Guri që ndërtuesit hodhën tej, tani është bërë guri i qoshes.* ⁸Në të njerëzit vriten. Ai është bërë shkëmbi në të cilin ata ♦ rrëzohen.

Në atë rrëzohen të gjithë ata që nuk e dëgjojnë Fjalën e Perëndisë. Kështu, rënia e tyre është e pashmangshme. ♦♦♦

⁹Por ju jeni populli i zgjedhur, populli i Mesisë, populli që shërben si priftëri, populli i shenjtë që i përket Perëndisë. Ai ju thirri nga errësira në dritën e tij të mrekulleshme për të shpallur veprat e tij të fuqishme.

¹⁰Më parë nuk ishit populli i Perëndisë; por tani jeni populli që i takon Perëndisë. Më parë mëshira e Perëndisë nuk ishte e vlefshme për ju, por tani e keni gjetur mëshirën e tij.

♦ nga fuqia e mëkatit (shenjtërimi). ♦♦ d.m.th. kombi hebre. ♦♦♦ shih Isaia 6,9; 8,14; 53,1. Pali merret me këtë pyetje te Romakët 9-11.

Të çliruar për të bërë mirë

¹¹Miqtë e mi, mendoni mirë se jeni mysafirë dhe të huaj në këtë botë. Prandaj mos u jepni pas pasioneve egoiste që luftojnë gjithnjë me vullnetin tuaj të mirë dhe që dëshirojnë t'ju shpien në shkatërrim. ¹²Jeta juaj mes njerëzve që nuk e njohin Perëndinë, duhet të jetë pa të meta. Kur shpifin për ju me gjithfarë fjalësh të këqija, ata duhet t'i mësojnë veprat tuaja të mira. Ndoshta atëherë do të vijnë në vete dhe do ta lavdërojnë Perëndinë për këtë në kohën e fatkeqësisë.

¹³Bindjuni, për hir të Zotit, çdo rendi të caktuar nga njerëzit. Nënshtroni perandorit romak, i cili qëndron në vendin e parë, ¹⁴si dhe kryetarëve të tij, të cilët i emëroi për të dënuar këdo që bën padrejtësi, dhe për të shpërblyer me mirënjohje atë që bën drejtësi. ¹⁵Perëndia do që të mbytni çdo fyerje që parashtrohet kundër jush nga njerëzit e marrë dhe të paditur. ¹⁶Tregohuni si njerëz të çliruar nga Mesia dhe mos e shpërdoroni lirinë tuaj për të përligjur një jetë të shtthurur. Mendoni se tani ju i takoni Perëndisë. ¹⁷Nderojini të gjithë njerëzit. Duajini bashkëbesimtarët tuaj! Kini respekt për Perëndinë. Nderojeni perandorin romak!

Mesia si shembull

(Is 53,9; 53,7; 53,5; 53,6)

¹⁸Ju skllëvër, nënshtroni zotërinjve tuaj dhe tregojuni respektin që u përket, jo vetëm të mirëve, por edhe tekanjozëve. ¹⁹Perëndia do t'ju japë ndihmën e tij, në qoftë se do t'ju duhet të duroni vuajtjet e pësimit të pamërituar për shkak se jeni besimtarë. ²⁰A keni ndonjë arsye për t'u krenuar, në qoftë se keni bërë ndonjë të keqe për të cilën ju rrahin? Por, në qoftë se keni vepruar drejt dhe duhet ta pësoni për këtë, Perëndia do t'ju ndihmojë. ²¹Ai ju ka thirrur pikërisht për këtë. Ju e dini se Mesia vuajti për ju, dhe kështu ju la një shembull. Qëndroni në rrugën që hapi: ndiqini gjurmët e tij. ²²Për atë thuhet: *Nuk kishte bërë asnjë krim dhe nuk kishte thënë asnjë gënjeshtër.* ²³Kur e fyen, nuk ua ktheu. Kur duhej të vuante, nuk i kërcënoi me hakmarrje, por u mbështet në Perëndinë duke e ditur se ai do t'i jepte të drejtë. ²⁴Të gjitha mëkatet tona i mbajti në trupin e tij në kryq. Me anë të kësaj jemi çliruar, që të jetojmë për të kryer vullnetin e Perëndisë.

Merreni me mend: *Jemi shëruar me anë të plagëve të tij.* ²⁵Ju ishit si delet që humbën rrugën, por tani u futët në rrugën e drejtë dhe ndiqni bariun që do t'ju drejtojë dhe mbrojë.

Udhëzime për gratë e burrat

3 Për ju gratë vlen i njëjti rregull: ju duhet t'u nënshtroni burrave tuaj. Atëherë ata që nuk duan t'ia dinë për lajmin e mirë, do të fitohen për fenë pa asnjë fjalë, me anë të shembullit tuaj. Do të binden

²kur ta shohin se ju tregoni respekt ndaj tyre dhe bëni një jetë shembullore.

³Stolia juaj të mos jetë e jashtme: frizurë luksoze, me gurë të çmuar ose me rroba të ndritshme. ⁴Bukuria juaj duhet të vijë nga brenda: dashamirësia dhe zemërmirësia janë stoli që nuk kalojnë, dhe vlejné shumë në sy të Perëndisë. ⁵Në këtë mënyrë u zbukuruan më parë gratë e përsheptshme që i varën shpresat te Perëndia. Ato iu nënshtruan burrave të tyre, ⁶si për shembull Sara, e cila e dëgjonte Avrahamin dhe e quante «zotin» e saj. Ju jeni bijat e saj, në qoftë se veproni në përputhje me karakterin e Perëndisë pa u larguar për shkak të ndonjë kërcënimi.

⁷Ju burra duhet të silleni në mënyrë reciproke. Silluni me respekt ndaj grave tuaja. Kini parasysh se ato janë partnere më të dobëta. Kujdesuni për to dhe nderojini, sepse Perëndia u dhuron atyre jetën e

përrjetshme, ashtu si dhe juve. Silluni kështu, që lutjet tuaja të mos i pengojë asgjë.

Pësimi për vullnetin e Perëndisë

(Ps 33,13-17; Zan 6,1 – 7,24)

⁸Më në fund, juve të gjithëve po ju them: bëhuni të një mendjeje dhe merrni pjesë në dhembjen e tjetrit. Duajeni njëri-tjetrit si vëllezër dhe motra. Bëhuni zemërgjerë dhe të sjellshëm me njëri-tjetrit. ⁹Mos e ktheni të keqen me të keqe, as fyerjen me fyerje. Përkundrazi, lutjuni Perëndisë t'i ndihmojë ata që ju fyejnë, sepse Perëndia ju ka thirrur që të merrni bekim. ¹⁰Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Kush kërkon jetën e vërtetë dhe dëshiron të përjetojë ditë të gëzuara, ta ruajë gjuhën e tij, që të mos thotë asgjë të keqe ose të gënjeshtërt.* ¹¹*T'i kthejë shpinën së keqes dhe të bëjë mirë. Të mundohet të jetojë në paqe me të gjithë.* ¹²*Zoti i shikon ata që punojnë drejt dhe ua dëgjon lutjet. Por ai drejtohet kundër të gjithë atyre që veprojnë keq.*

¹³A mund t'ju bëjë ndokush keq, në qoftë se mundoheni të bëni mirë? ¹⁴Por në qoftë se duhet, megjithatë, të vuani ngaqë zbatoni vullnetin e Perëndisë, ju duhet të gëzoheni. *Mos kini aspak frikë nga njerëzit; mos u hutoni nga ata!* ¹⁵Nderojeni Mesinë në zemrën tuaj si Zotin tuaj. Qëndroni gjithnjë gati t'i jepni përgjigje gjithsecilit që ju pyet për fenë që tregohet në ju. ¹⁶Përgjigjuni me butësi dhe me respektin e duhur, por me ndërgjegje të pastër. Atëherë të gjithë ata që ju fyejnë, do të turpërohen. ¹⁷E në qoftë se vullneti i Perëndisë është i ndryshëm, më mirë është ta pësoni për vepra të mira sesa për vepra të këqija.

¹⁸Edhe Mesia vuajti një herë e përgjithmonë për mëkatet e njerëzve, i pafajshmi për fajtorët, për të na afruar te Perëndia. Përsa i përket trupit, ai u vra, por u kthye në jetë me anë të shpirtit, ¹⁹me anë të të cilit edhe shkoi për t'ua shpallur (fitoren e tij) shpirttrave (të engjejeve rebelë) në burg, ♦ ²⁰të cilët kishin ngritur krye dikur, kur durimi i Perëndisë priste gjatë, në kohën e Noahut, ndërsa po ndërtohej arka. Vetëm pak njerëz, d.m.th. tetë, u shpëtuan ujërave që e mbanin anijen. ²¹Kjo tregon se si ju hytë në sigurinë e anijes së krishterimit me anë të pagëzimit. Kuptimi i pagëzimit nuk është pastrimi i trupit nga ndyrësia, por zotimi ♦♦ i dhënë para Perëndisë për të mbajtur një ndërgjegje të pastër.

Një lutje e tillë mund të bëhet, sepse Jezusi, Mesia, u ringjall nga të vdekurit ♦♦ dhe tani është ulur në vendin e plotfuqishmërisë në anën e djathtë të Perëndisë. ²²Ai u ngjit në qiell, dhe kështu nënshtroi të gjithë engjëjt dhe të gjitha fuqitë qiellore.

♦ shih Zan 6, 1-4 ; 2 Pjetri 2,4; Jud 6. ♦♦ Ky është kuptimi i vërtetë i fjalës "sakrament" ♦♦♦ Kjo dëshmon për punën e përfunduar të Krishtit.

Jeta e re

4 Ju e dini se Mesia pësoi vuajtje trupore. Përvetësojeni qëndrimin e tij dhe qëndroni të gatshëm për vuajtje, sepse kush pëson vuajtje trupore provon kështu se i ka kthyer shpinën mëkatit. ²Në qoftë se e ndiqni shembullin e Mesisë, atëherë drejtohuni nga vullneti i Perëndisë e jo nga pasionet njerëzore në kohën që ju mbetet të jetoni në këtë botë. ³Ju keni marrë pjesë për një kohë mjaft të gjatë në sjelljen e atyre që nuk e njohin Perëndinë; ju jeni dhënë pa rezervë pas lakmisë dhe shthurjes, keni marrë pjesë në gosti të shfrenuara me grykësa e pijanecë dhe në idhujtari të urreyera. ⁴Tani të tjerët çuditën që nuk merrni më pjesë në sjelljen e tyre të shthurur dhe ju shajnë për këtë. ⁵Por atyre do t'u duhet të japin llogari për sjelljen e tyre para Atij që është i gatshëm të japë vendimin gjyqësor për të gjallët dhe të vdekurit. ⁶Për këtë arsye lajmi i mirë për shpëtimin iu shpall atyre që vdiqën, atyre që, megjithëse u gjykuan ashtu në ekzistencën e tyre njerëzore, siç gjykohen edhe njerëzit e tjerë, tani jetojnë në shpirt siç jeton edhe Perëndia. ♦

♦ Do të jetë aludim për Krishtin që predikonte Ungjillin te besimtarët e Dhiatës së Vjetër, në vendin e të vdekurve, nga ku i çoi në parajsë. Askush nuk mund të shpëtohet nëse ai / ajo nuk e beson Ungjillin.

Administratorë të mirë të dhuntive të Perëndisë

(Fu 10,12)

⁷Mbarimi i kësaj kohe po afrohet. Qëndroni të arsyeshëm dhe të zgjuar, që të mund të luteni. ⁸Para së gjithash, mbahuni me dashuri për njëri-tjetrit. Në të vërtetë, dashuria nuk pranon të mbajë një listë të mëkateve të shumta të të tjerëve.

⁹Mirëpritni njëri-tjetrit pa u ankuar për këtë. ¹⁰Ndihmoheni njëri-tjetrit për të përparuar, secili me dhuntinë që i ka dhënë Perëndia. Atëherë do të jeni administratorë të mirë të dhuntive të shumëllojshme të Perëndisë. ¹¹Në qoftë se ndokush ka dhuntinë e fjalimit, të flasë për të shpallur fjalën e Perëndisë. Në qoftë se ndokush ka dhuntinë e shërbimit (ndaj besimtarëve të varfër), ta bëjë atë me fuqinë që i jep Perëndia. Gjithçka që bëni, të bëhet me anë të Jezusit, Mesisë, për nder të Perëndisë. Atij i përket madhështia dhe pushteti i përhershëm. Amen!

Pësimi me Mesinë

(Fu 11,31)

¹²Miqtë e mi të dashur! Mos u çuditni për provën e rëndë që ju gjeti si zjarri. Ajo nuk mund t'ju zërë në befasi, ¹³sepse pësoni një pjesë të asaj që pësoi edhe Mesia. Gëzohuni për këtë, sepse edhe ju do të merrni pjesë në madhësinë e tij, dhe vetëm atëherë do të jeni plot gëzim dhe brohori. ¹⁴Ju duhet ta quani veten të lumtur kur ju shajnë pse i takoni Mesisë, sepse atëherë ju ndihmon Shpirti i Perëndisë – ky Shpirt në të cilin është e pranishme madhështia e Perëndisë.

¹⁵Kur ndonjërit prej jush do t'i duhet ta pësojë, kjo të mos ndodhë për vrasje, vjedhje ose për ndonjë krim tjetër, as pse ishte informator. ♦ ¹⁶Por, në qoftë se e pëson pse është i krishterë, nuk duhet të ketë turp. Ta pranojë pa frikë se është i krishterë, dhe kështu do të nderohet Perëndia.

¹⁷Erdhi koha për gjyqin e Perëndisë, dhe gjyqi fillon me bashkësinë e tij. Por, pasi fillon me ne, çfarë do t'u ndodhë atyre që e kundërshtuan lajmin e mirë për shpëtim? ¹⁸Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Edhe ai që e dëgjon Perëndinë, mezi do të shpëtojë. Çfarë do t'i ndodhë, pra, rebelit që përbuz Perëndinë?* ¹⁹Prandaj ai që duhet ta pësojë sipas vullnetit të Perëndisë, t'i besojë plotësisht Krijuesit të tij duke vazhduar kryerjen e veprave të mira.

♦ Nëse padia e informatorit dilte e pasaktë, ai ndëshkohej nga shteti.

Bashkësia e Perëndisë

(Fu 3,34)

5 Unë vetë jam epror ♦ dhe marr pjesë në vuajtjen e Mesisë dhe në madhësinë që do të duket së shpejti. ²Prandaj po ju bëj thirrje që bashkësinë, kopenë e Perëndisë, ta drejtoni si udhëheqës të vërtetë. Perëndia do që të kujdeseni për të me vullnet të mirë, jo vetëm pse e keni për detyrë. Bëjeni këtë me qejf dhe me dashuri, e jo që të pasuroheni. ³Mos u mbani si sundimtarë mbi kopenë që ju u besua juve, por jepni shembullin tuaj. ⁴Atëherë, kur të vijë Bariu më i lartë, do të merrni kurorën e nderimit, e cila nuk do të fishket kurrë, jetën në shkëlqimin që nuk do të kalojë kurrë.

⁵Edhe juve të rinjve po ju them: nënshtrojuuni të parëve. Po ju them të gjithëve: shmangni çdo mendjemadhësi në marrëdhëniet me njëri-tjetrin, sepse thuhet: *Zoti e kundërshton njeriun mendjemadh, ndërsa të përlulit i drejton dashurinë e tij.*

⁶Prandaj përkuluni nën dorën e fuqishme të Perëndisë, që ai t'ju ngrejë përsëri kur të vijë koha e duhur.

⁷Shkarkojini të gjitha kujdeset në atë, sepse ai kujdeset për ju. ⁸Jini të zgjuar dhe të arsyeshëm. Armiku juaj, djalli, gjurmon për ushqim rreth kopesë si luan i uritur. Ai pret që të gllabërojë njërin nga ju. ⁹Bëjini ballë dhe qëndroni të patundur në fe. Mendoni se të njëjtën gjë e vuajnë bashkëbesimtarët tuaj në mbarë botën.

¹⁰Perëndia lejon që të vuani tani për një kohë të shkurtër; por ju ka thirrur me anë të Jezusit, Mesisë, të jetoni përgjithmonë në praninë e tij madhështore. Me mirësinë e tij të madhe ai do t'ju japë fuqi, që besimi juaj të qëndrojë i fortë dhe i palëkundur, që të mos rrëzoheni. ¹¹Atij i përket pushteti përgjithmonë. Kjo është e sigurt!

♦ do të jetë si epror kryesor, por sigurisht jo peshkop në kuptimin modern. Kisha Romake kishte një udhëheqje grupi të eprorëve deri në pjesën e dytë të shekullit të dytë.

Përshëndetja e fundit

¹²Këtë letër të shkurtër e shkrova me ndihmën e Silvanit, të cilin e çmoj si bashkëbesimtar besnik. Doja t'ju jepja zemër dhe t'ju dëshmoja se hirin e vërtetë të Perëndisë e provoni pikërisht në vuajtje.

¹³Ju bën të fala bashkësia e të zgjedhurve këtu në Romë, si dhe im bir, Marku. ¹⁴Përshëndeteni njëri-tjetrin me puthje vëllazërore.

Paqja qoftë me të gjithë ju që jeni të lidhur me Mesinë!